FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(andra avdelningen i utökad sammansättning)
den 11 mars 1999 *

I mål T-138/94,

Cockerill-Sambre SA, bolag bildat enligt belgisk rätt, Bryssel, företrätt av advokaten Alexandre Vandencasteele, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Ernest Arendt, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd inledningsvis av Julian Currall, rättstjänsten, och Géraud Sajust de Bergues, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionen, därefter av generaldirektören vid rättstjänsten Jean-Louis Dewost, Julian Currall och Guy Charrier, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionen, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaten Jean-Yves Art, Bryssel, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

I

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om i huvudsak ogiltigförklaring av kommissionens beslut 94/215/EKSG av den 16 februari 1994 om ett förfarande för tillämpning av artikel 65 i EKSG-fördraget angående avtal och samordnade förfaranden bland europeiska stålbalksproducenter (EGT L 116, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av tillförordnade ordföranden C.W. Bellamy samt domarna A. Potocki och J. Pirrung,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 23, 24, 25, 26 och 27 mars 1998,

följande

Dom [1]

Bakgrund till tvisten

A — *Inledande synpunkter*

1 Denna talan syftar till ogiltigförklaring av kommissionens beslut 94/215/EKSG av den 16 februari 1994 om ett förfarande för tillämpning av artikel 65 i EKSG-fördraget angående avtal och samordnade förfaranden bland europeiska stålbalksproducenter (EGT L 116, s. 1; nedan kallat beslutet). I detta beslut fastslog kommissionen att 17 europeiska stålföretag och en företagssammanslutning hade deltagit i en rad avtal, beslut och samordnade förfaranden för prisfastställelse, uppdelning av marknader och utbyte av konfidentiell information på gemenskapsmarknaden för stålbalkar i strid med artikel 65.1 i EKSG-fördraget, och påförde fjorton företag i denna bransch böter för överträdelser som skett mellan den 1 juli 1988 och den 31 december 1990.

2 Enligt beslutet (punkt 13) är Cockerill-Sambre SA (nedan kallat Cockerill-Sambre) den största producenten av stål i Belgien. Under den period som beslutet avser var Cockerill-Sambres huvudsakliga distributör SA Steelinter (nedan kallat

1 — Nedan återges endast de punkter i domskälen till denna dom som förstainstansrätten anser bör publiceras. Med förbehåll för att de överträdelser som sökanden har kritiserats för i detta mål upphörde den 31 december 1989, är övriga punkter i stort sett identiska med eller liknar punkterna i förstainstansrättens dom av den 11 mars 1999 i mål T-141/94, Thyssen mot kommissionen (REG 1999, s. II-347), bortsett från bland annat punkterna 74—120, 413—422, 566—574 och 614—625 i nämnda dom, som inte har någon motsvarighet i denna dom. De överträdelser av artikel 65.1 i fördraget som sökanden har kritiserats för på vissa nationella marknader är inte identiska med de överträdelser som sökanden i målet Thyssen mot kommissionen har kritiserats för. Att artikel 1 i beslutet delvis ogiltigförklaras i detta fall är i huvudsak motiverat av att det inte finns bevis för att sökanden deltog i de överträdelser som avses i artikel 1 i domslutet till denna dom.

Steelinter), och Cockerill-Sambre ägde direkt eller indirekt Steelinters hela aktiekapital. Cockerill-Sambre köpte upp Steelinter den 30 december 1989 (ansökan, punkt 6). År 1990 uppgick koncernen Cockerill-Sambres omsättning till 203 miljarder BEF. År 1989, som var det sista år Cockerill-Sambre producerade stålbalkar, uppgick värdet av dessa till 5,74 miljarder BEF, det vill säga 132 miljoner ECU, av koncernens omsättning i gemenskapen.

...

D — *Beslutet*

47 Beslutet, som kom sökanden till handa tillsammans med en skrivelse från Van Miert av den 28 februari 1994 (nedan kallad skrivelsen), har följande lydelse:

"*Artikel 1*

Följande företag har, i den utsträckning som anges i detta beslut, deltagit i de konkurrensbegränsande verksamheter som anges efter deras namn, som begränsar och snedvrider normal konkurrens på den gemensamma marknaden. Eftersom böter påförs, anges överträdelsens varaktighet i månader, utom i de fall där tilläggen har harmoniserats, där deltagande i överträdelsen anges med 'x'.

...

Cockerill-Sambre

a) Utbyte av konfidentiell information genom stålbalkskommissionen (18)

b) Prisfastställelse i stålbalkskommissionen (18)

c) Prisfastställelse på den danska marknaden (12)

d) Uppdelning av marknader, 'Traverso-systemet' (3)

e) Uppdelning av marknader, Frankrike (3)

f) Uppdelning av marknader, Italien (3)

g) Harmonisering av tillägg (x)

h) Prisfastställelse på den franska marknaden

i) Prisfastställelse på den italienska marknaden

...

Artikel 4

För de överträdelser som anges i artikel 1 och som skedde efter den 30 juni 1988 (efter den 31 december 1989[2] för Aristrain och Ensidesa), skall följande böter påföras:

...

Cockerill-Sambre SA	4 000 000 ECU

...

2 — Det datum som anges i den franska och den spanska versionen av beslutet. I den tyska och den engelska versionen anges den 31 december 1988.

Artikel 6

Detta beslut är riktat till

...

— Cockerill Sambre SA

..."

Andrahandsyrkandet som syftar till ogiltigförklaring av artikel 4 i beslutet, eller åtminstone en sänkning av bötesbeloppet

...

Bedömningen av överträdelsernas allvar

...

572 Vad beträffar sökandens argument att den agerade konkurrensmässigt, eller rent av aggressivt på marknaden, skall det erinras om att det faktum att ett företag, vars deltagande i en prissamverkan tillsammans med sina konkurrenter har fastställts, inte har agerat på marknaden på det sätt som det kommit överens om med sina konkurrenter inte nödvändigtvis utgör en förmildrande omständighet vid fastställandet av bötesbeloppets storlek (se förstainstansrättens domar i det ovannämnda målet Petrofina mot kommissionen, punkt 173, och av den 14 maj 1998 i mål T-308/94, Cascades mot kommissionen, REG 1998, s. II-925, punkt 230). Ett företag som trots samverkan med sina konkurrenter för en mer eller mindre oberoende politik på marknaden kan helt enkelt försöka att utnyttja överenskommelsen för egen vinning. I förevarande fall är det inte med stöd av de uppgifter som sökanden har hänvisat till möjligt att fastslå att sökandens verkliga agerande på marknaden motverkade den konstaterade överträdelsens konkurrensbegränsande verkan.

...

Påståendet att sökanden samarbetade med kommissionen under det administrativa förfarandet

593 Vad beträffar påståendet att sökanden visat prov på "särskild och fullständig samarbetsvilja" under kommissionens undersökning, skall det först påpekas att i svaret av den 7 november 1991 på en begäran om upplysningar som skickades med stöd av artikel 47 i fördraget uppgav såväl sökanden som Steelinter att de inte hade någon förteckning över deltagarna vid mötena med stålbalkskommissionen och gruppen Eurofer/Skandinavien, eller tillgång till några protokoll eller rapporter avseende vissa av dessa möten, som kommissionens begäran syftade på, trots att handlingarna i målet styrker att de regelbundet mottog sådana handlingar.

594 Sökanden har vidare inte medgett att det fanns fog för någon av de faktiska omständigheter som lades den till last, förutom att den deltog i vissa möten.

595 Kommissionen har på goda grunder ansett att sökanden, genom att lämna ett sådant svar, inte agerade på ett sådant sätt att det var befogat att sänka böterna till följd av samarbete under det administrativa förfarandet. Det är endast befogat att sänka böterna om bolaget har agerat på ett sådant sätt att kommissionen lättare har kunnat fastställa överträdelsen och i förekommande fall har kunnat få den att upphöra (se domen i det ovannämnda målet Cascades mot kommissionen, punkt 255 och följande punkter).

...

Utövandet av förstainstansrättens fulla prövningsrätt

597 Det skall erinras om att förstainstansrätten redan har ogiltigförklarat artikel 1 i beslutet i den mån som det konstateras att sökanden deltog i ett avtal om uppdelning av den italienska marknaden (se punkt 364 ovan). Det bötesbelopp som kommissionen påförde för denna överträdelse har beräknats till 59 400 ECU.

598 Av de skäl som anges i punkt 402 och 411 [3] ovan skall för övrigt perioden mellan den 1 juli och den 31 december 1988 utelämnas vid beräkningen av bötesbeloppet avseende överträdelsen genom prisfastställelse på den danska marknaden. Det medför i sökandens fall en sänkning av bötesbeloppet med 13 200 ECU, enligt den metod som kommissionen har använt.

3 — Se domen i målet Thyssen mot kommissionen, punkt 451.

599 Av de skäl som anges ovan i punkt 561 och följande punkter[4] anser slutligen förstainstansrätten att det totala bötesbelopp som påförts för avtalen och de samordnade förfarandena för prisfastställelse skall sänkas med 15 procent, på grund av att kommissionen i viss utsträckning överdrev den konkurrensbegränsande inverkan av de överträdelser som konstaterats. Med beaktande av de sänkningar som redan har angetts vad beträffar avtalen om priser på den danska marknaden, uppgår denna sänkning till 338 600 ECU, enligt den metod som kommissionen har använt.

600 Med tillämpning av kommissionens metod skall det bötesbelopp som sökanden påförts sänkas med 411 200 ECU.

601 Till sin karaktär är förstainstansrättens fastställelse av bötesbelopp, inom ramen för dess fulla prövningsrätt, inte en exakt räkneoperation. För övrigt är förstainstansrätten inte bunden av kommissionens beräkningar, utan skall göra en egen bedömning med beaktande av omständigheterna i detta fall.

602 Förstainstansrätten anser att kommissionens allmänna tillvägagångssätt för att fastställa bötesnivån (punkt 522 och följande punkter[5] ovan) är motiverat av omständigheterna i detta fall. De överträdelser som består i att fastställa priser och uppdela marknader, som uttryckligen är förbjudet enligt artikel 65.1 i fördraget, skall anses vara särskilt allvarliga eftersom de innebär ett direkt ingripande i de parametrar som är väsentliga för konkurrensen på den berörda marknaden. På samma sätt hade systemen för utbyte av konfidentiell information som sökanden har kritiserats för motsvarande syfte som en uppdelning av marknader enligt traditionella handelsflöden. Alla överträdelser som beaktades vid fastställandet av bötesbeloppet skedde efter det att krissystemet upphörde och efter det att företagen hade fått relevanta varningar. Som förstainstansrätten har fastslagit, var det allmänna syftet med de berörda avtalen och samordnade förfarandena just att hindra eller snedvrida återgången till den normala konkurrensen, som var en naturlig följd av att det påtagliga krissystemet försvann. Dessutom hade företagen kännedom om att överträdelserna var olagliga och dolde avsiktligen dessa för kommissionen.

4 — Se domen i målet Thyssen mot kommissionen, punkt 640 och följande punkter.

5 — Se domen i målet Thyssen mot kommissionen, punkt 577 och följande punkter.

603 Med beaktande av det ovan anförda och att rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron (EGT L 162, s. 1) träder i kraft den 1 januari 1999, skall bötesbeloppet fastställas till 3 580 000 EUR.

...

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

1) **Artikel 1 i kommissionens beslut 94/215/EKSG av den 16 februari 1994 om ett förfarande för tillämpning av artikel 65 i EKSG-fördraget angående avtal och samordnade förfaranden bland europeiska stålbalksproducenter ogiltigförklaras i den mån som sökanden hålls ansvarig för deltagande dels i ett avtal om uppdelning av den italienska marknaden under tre månader, dels i en överträdelse avseende prisfastställelse på den danska marknaden under perioden från den 1 juli till den 3 november 1988.**

2) **Det bötesbelopp som sökanden påförs genom artikel 4 i beslut 94/215/EKSG fastställs till 3 580 000 EUR.**

3) **Talan ogillas i övrigt.**

4) **Sökanden skall bära sina rättegångskostnader samt fyra femtedelar av svarandens rättegångskostnader. Svaranden skall bära en femtedel av sina rättegångskostnader.**

Bellamy Potocki Pirrung

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 mars 1999.

H. Jung

Justitiesekreterare

C.W. Bellamy

Ordförande